

Tisková zpráva: Román Petry Klabouchové *U severní zdi*

Vážení novináři, vážené novinářky,

v souvislosti s Velkým knižním čtvrtkem představujeme nový román Petry Klabouchové nazvaný *U severní zdi*. Je to hodně drásavé čtení, ale potřebné.

Přestože jde o beletrii, autorka vychází ze skutečných událostí. Vrací se k bolavému tématu z pankrácké věznice, kde byly v padesátých letech mezi politickými vězeňkyněmi vyslýchány a mučeny také těhotné ženy.

Některé ve vězení porodily. Některé přežily. Jejich děti ne.

Dnes po nich zbyla čtyřicítka náhrobních kamenů v rohu Ďáblického hřbitova, dalších několik stovek dětí beze stopy zmizelo v černých adopcích. Třicet let po revoluci je to téma stále přítomné. Už proto, že se za tragédii dosud nikdo neomluvil, nikdo za ni nepykal a nikdo dnes stále ještě neví, kdo přesně je u severní zdi hřbitova pohřbený.

„Jsou věci, o kterých je asi snazší mlčet. Těmhle dětem nevzala život nějaká ideologie, bylo jim sotva pár hodin. Zemřely kvůli obyčejnému lidskému zlu, nezájmu, nenávisti nebo osobnímu profitu. Na pomníčkách dětského hřbitova je dnes víc než čtyřicet jmen. Co mě ale šokovalo ještě víc, byly osudy dětí, které se ve vězení narodily a přežily, dostaly nové jméno a byly tajně umístěny v náhradních rodinách. Obvykle v rodinách z řad Vězeňské služby, StB nebo SNB. Těch mohlo být až šest set. Dneska jsou to senioři, kteří celý život považovali za rodiče třeba i lidi, kteří jejich biologické rodiče pronásledovali, mučili nebo zabili. Trestní stíhání v souvislosti s odcizením dětí nebylo nikdy zahájeno, z právního hlediska totiž není možné pátrat po nových jménech adoptovaných dětí,“ vysvětluje autorka.

V archivech se toho o tématu našlo málo, spisy a hřbitovní knihy shořely za nevyjasněných okolností v roce 1968, když už měla být ustavena vyšetřovací komise. Proto Petra Klabouchová pátrala na vlastní pěst — dostala se například k dopisům z vězení a k motákům, jež zvěrstva páchaná na Pankráci zachycují, přímo na hřbitově se pak dávala do řeči s lidmi, kteří chodí o pomníčky pečovat. Mluvila například s mužem, který má v hromadném hrobě údajně pohřbenou maminku a čerstvě narozeného bratra. „Nebyl nijak zahořklý, byl rád, že ho poslouchám, většinu svého života se o mamince a bratrovi s nikým bavit nemohl a dnes už to nikoho nezajímá. Neplakal. Proč by měl? Je to strašně dávno, zasunuté, přežití. Byl smutný spíš z nezájmu o ty události v době, kdy se ještě mohlo někomu pomoci nebo šlo někoho potrestat, než ze samotné tragédie. Tu už zpracoval, byl tenkrát malým chlapečkem, brášku nikdy ani nespátřil. S jeho smrtí a smrtí své maminky byl smířený, nedokázal se však smířit s prázdňem a s nespravedlností. S tím, že napíšu knihu, souhlasil hlavně kvůli tomu, aby i dnešní generace věděla, kolik měl náš národ hrdinů, kteří se nenechali zlomit,“ popisuje Petra Klabouchová.

Aby se drásavost knihy dala vůbec unést, stvořila autorka postavu mstitele, který si s pachateli bezpráví vyřizuje účty, a také postavu emočně uzavřené ošetřovatelky v domově pro seniory. Jejich perspektivy ve vyprávění střídá. A sama si vždycky po pár napsaných stranách od bolavého tématu odpočívala prací na jiné — humoristické — knize. I tak ale

napoprvé napsala román, který byl plný tak hmatatelného násilí a nespravedlnosti, že ho čekal ještě rok práce a „čištění“. „Museli jsme najít rovnováhu mezi tím, jak se dotknout lidí, ale nepřehnat to přílišnou drásavostí. Trvalo to rok, než jsme tu únosnou hranici našli. Je to těžké čtení. Hlavně pro matky,“ dodává Petra Klabouchová.

Je to sice těžké čtení, ale autorka má předchozí zkušenost se psaním detektivky *Prameny Vltavy*, takže umí udržet čtenáře v napětí. A i když je to bolavá kniha, chcete prostě znát řešení hádanky, dojít na konec, pochopit motivace mstitele a zjistit, odkud přichází emočně uzavřená ošetřovatelka v domově důchodců.

Rozhovor s autorkou najdete na stránkách Kavárny pod titulkem [Tragédii Ďáblického hřbitova jsme třicet let od revoluce ignorovali. Je čas o ní konečně mluvit.](#)

Ráda vám pošlu recenzní výtisk knihy, a pokud budete chtít s autorkou vést rozhovor, moc ráda vám poskytnu i kontakt na ni.

Klára Kubíčková
nakladatelství Host
774 443 602
kubickova@hostbrno.cz
www.hostbrno.cz